

В той час, 60% респондентів мають шкідливі звички: 70% з яких – це вживання алкоголю і 30% – це паління та у 100% випадків вони не приховує це від своєї дитини.

Висновки. Нами було здійснено спробу визначити, як впливає рекреаційна діяльність на відносини у родині. Визначено, що респонденти, які мають дитину молодше 7 років проводять з нею майже весь свій вільний час. Чим старше дитина тим менше часу проводять з нею батьки. У 30% випадків основним методом впливу на дитину є пояснювальна розмова, у 70% – це покарання та підвищення голосу; 85% дітей займаються руховою активністю у спортивній секції або дитячому фітнес-клубі. Хлопці у 40% займаються футболом, дівчата плавання, гімнастика, фітнес та інше. У 70% випадків дитина почала займатись руховою активністю за власної ініціативи (в основному це спортивні ігри), 20% – за настановою батьків (плавання, гімнастика, танці). 80% респондентів хотіли б займатися руховою активністю разом зі своєю дитиною саме у водному середовищі: в аквазоні фітнес-центру – 50%; у аквапарку – 40%; у відкритих водоймищах – 10%. 65% респондентів мають можливість займатися руховою активністю з дитиною тільки на вихідних, 25% – мають можливість робити це 2-3 рази на тиждень, лише 10% респонденти мають можливість робити це щодня. На основі вивчення спеціальної літератури, результатів анкетування та особистих побажань респондентів була розроблена рекреаційно-оздоровча програма занять у водному середовищі.

Література

1. Андреева О. В. Теоретико-методологічні засади рекреаційної діяльності різних груп населення /О.В.Андреева // Теорія і методика фізичного виховання і спорту. – 2015. – №2. – С. 7–16.
2. Шипота, Г. Є. Формування культурно-інформаційних потреб підлітків в умовах дозвілля [Текст] : Дис. ... канд. пед. наук: (13.00.06) / Г.Є.Шипота. — К., 2005. — 241 л. — Бібліогр.: с. 186-202.

ОЦІНКА ОРГАНІЗАЦІЇ ОЗДОРОВЧО-РЕКРЕАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ У ПОЗАШКІЛЬНИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ ТУРИСТСЬКО-КРАЄЗНАВЧОГО НАПРЯМУ

Тарас Блистів¹, Ірина Блистів²

¹Національний лісотехнічний університет України, Львів

²Львівський обласний центр краєзнавства, екскурсій і туризму учнівської молоді

Вступ. В умовах формування сучасної Європейської держави, оздоровлення молоді є актуальним завданням, а проблема організації їх активного та змістовного відпочинку все ще потребує вирішення. Проте на даний час фахівці констатують недостатність наукових досліджень спрямованих на розробку інноваційних технологій організації рекреаційно-оздоровчої діяльності в ПНЗ, які враховують інтереси і потреби дітей та молоді і сфокусовані на залученні їх до систематичних занять фізичними вправами та видами спорту з метою оздоровлення [1, 3].

На думку фахівців [1, 3], оздоровчо-рекреаційні заходи на дозвіллі до яких належать: фестивалі, конкурси, фізкультурно-масові заходи, туристсько-спортивні змагання, зльоти, квести із використанням елементів пішохідного, водного, велосипедного туризму та інших видів оздоровчої рухової активності дають можливість не лише зміцнити здоров'я та виявити рівень фізичної підготовленості учасників до мандрівок і змагань, але дозволяють молоді комунікувати, товаришувати, обмінюватися досвідом організації та проведення вихідних та канікулярних днів. Оскільки на даному етапі розвитку сфери освіти в цілому і позашкільної зокрема, залишаються не в повній мірі вивченими питання, пов'язані з впровадженням різноманітних форм оздоровчо-рекреаційної діяльності у повсякденне життя підростаючого покоління, ми вважаємо актуальним вивчення шляхів її активізації.

Мета дослідження: Визначити ефективні форми організації оздоровчо-рекреаційної діяльності у роботу ПНЗ ТКН.

Методи дослідження. Аналіз науково-методичної літератури, педагогічні спостереження, метод експертних оцінок, методи математичної статистики.

Результати дослідження. Було проведено експертну оцінку найбільш ефективних форм організації оздоровчо-рекреаційної діяльності у ПНЗ туристсько-краєзнавчого напрямку (ТКН). До групи експертів увійшли 27 кваліфікованих фахівців, обізнаних в питаннях дитячо-юнацького та молодіжного туризму.

При формуванні групи експертів оцінювалася узгодженість їх думок за допомогою коефіцієнта конкордації Кендалла W [2]. Зазначимо, що надалі середньостатистичні показники були представленими наступним чином: (\bar{r}, s) , де \bar{r} – середній ранг, s – середньоквадратичне стандартне відхилення.

Ранговий розподіл відповідей виявив наступне. З поміж ефективних форм організації впровадження оздоровчо-рекреаційної діяльності вихованців ПНЗ експертами визначені ($W=0,563$; $p<0,05$) є: «Секційна робота» (1,4; 0,7) та «Проведення туристських зльотів» (2,8; 1,6), «Походи та мандрівки під час канікул (3,0; 0,7), «Походи вихідного дня» (3,8; 1,0), «Усі перелічені форми проведення» (4,9; 1,0), «Участь школярів у районних, міських та обласних заходах» (5,1; 2,2).

Участь у різноманітних формах проведення оздоровчо-рекреаційних заходів дає можливість молоді ефективно налагоджувати комунікації, товаришувати, обмінюватись набутим досвідом, надзвичайно позитивно впливає на мотивацію до систематичних занять різними видами туризму.

Наша думка співпадає з отриманими результатами експертів, оскільки підвищення рівня фізичного здоров'я дітей і молоді, залучення до систематичних занять руховою активністю є вирішальним у стратегії розвитку країни.

Висновки. У дослідженні виявлено думки експертів щодо ефективних форм організації активного дозвілля молоді. Ними названі найефективніша форма впровадження: секційна робота (1,4; 0,7), найменш ефективною - участь представників шкіл у районних, міських, обласних заходах (5,1; 2,2) при $W=0,563$; $p<0,05$. У подальших наукових дослідженнях буде здійснено аналіз критеріїв ефективності впровадження оздоровчо-рекреаційної діяльності у роботу ПНЗ. Отримані дані можуть бути використані у роботі типових обласних районних позашкільних закладів туристського профілю.

Література:

1. Гакман А.В. Організація рекреаційно-оздоровчої діяльності дітей 11-14 років у умовах дитячого табору відпочинку: автореф. дис... канд. наук з фіз. вих.: 24.00.02; Національний ун-т фіз. вих. і спорту України, Київ, 2012. – 20 с.
2. Денисова Л. В. Алгоритм аналізу анкетних даних в спортивно-педагогічних дослідженнях / Л. В. Денисова, В. В. Усиченко, Н. Г. Бишевець // Вісник Чернігівського національного педагогічного університету. – 2012. – Випуск 98 (Т.2). – №1. – С. 56-60. – (Серія «Педагогічні науки»).
3. Блестів Т. Мотиваційні пріоритети школярів до занять у центрах дитячо-юнацького туризму // Спортивна наука України. 2015 №1 (65) С.70-75 ISSN 1993 -5757 Код доступу: <http://sportsscience.ldufk.edu.ua/index.php/snu/article/view/293>

СТАВЛЕННЯ ШКОЛЯРІВ 15 – 17 РОКІВ ДО ЗАНЯТЬ У СПОРТИВНИХ ГУРТКАХ

Руслан Гайволя

Східноєвропейський національний університет імені Лесі Українки, м. Луцьк.

Вступ. Спортивні єдиноборства, у тому числі і східні не є навчальною дисципліною чи складовою програми з фізичного виховання у середніх навчальних закладах. У спеціальній літературі відсутні науково обґрунтовані дані з питань методики формування рухових якостей учнів старших класів засобами спортивних єдиноборств. Вирішення цієї